

regner, at under normale Forhold er en aldersunderstøttet énlig Kvindes Krav til Livet 14 pCt. mindre end en Mands, her er regnet med 16—17 pCt.

Gaar vi dernæst fra de enligstillede over til de gifte, anslaaes Familieforsørgeren at leve 25 pCt. billigere end den enligstillede eller — bortset fra Huslejen — for ca. 575 Kr. Hustruens Udgifter anslaaes til 0,9 Gange Mandens eller ca. 520 Kr. Udgifterne til Børnene er (se ogsaa Ernæringsraadets Undersøgelse) stærkt varierende efter deres Alder, og det gælder baade Udgifter til Føde og til andet. Naar de gennemsnitlig for alle Aldersklasser regnes til 200 Kr. aarlig eller godt $\frac{1}{3}$ af Familieforsørgerens, er de sikkert ikke regnet for højt.

Resultatet bliver herefter følgende *Minimum foruden Huslejen*:

	Aarlig:	Daglig:
Enligstillet Mand	750 Kr.	= 2,05 Kr.
— Kvinde	600 —	= 1,65 —
Ægtepar uden Børn	1 095 —	= 3,00 —
— med 1 Barn	1 295 —	= 3,55 —
— — 2 Børn	1 495 —	= 4,10 —
— — 3 —	1 695 —	= 4,65 —
— — 4 —	1 895 —	= 5,20 —

o. s. v.

Rimeligvis er de 200 Kr. forholdsvis for lidt for de første Børn, forholdsvis for meget for de senere.

De anførte Tal er byggede ud fra københavnske Forhold, lidt billigere vil det maaske være udenfor København, men den under normale Forhold herskende Prisforskel mellem Landets Dele er nu under Dyrtiden formindsket.

Løvrigt tillader de fundne Minimum ingen „Luksus“, ingen kulturelle Krav. Hvilket Tillæg der vil være at lægge til disse Tal før det Minimum kan naas, Kommissionen ønsker at fastsætte, tør ikke siges. Men saadanne Ting som en Avis, Tobak endsige saadan Luksus som bajersk Øl eller en Bog til at slaa Tiden ihjel med en Gang imellem vil hver for sig kræve Tillæg.